

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 344/23
11.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Радмиле Радић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Станковић, адвокат из Београда, ул.Видиковачки венац бр.104 Л13, против тужене ББ, са последњом познатом адресом у ..., сада непознатог боравишта, чији је привремени заступник Душан Кораћ, адвокат из Београда, ул.Кнеза Милоша бр.25, ради дуга, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 13382/20 од 9.5.2022. године, у седници већа одржаној дана 11.9.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 13382/20 од 9.5.2022. године у ставу првом и трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу на име дуга по основу зајма, исплати износ од 472.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2020. године, па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке делимично је одбијен као неоснован део тужбеног захтева тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му на досуђени износ од 472.000,00 динара исплати законску затезну камату за период почев од 08.07.2019. године, па до 31.12.2019. године. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 155.252,00 динара са законском затезном каматом почев од испуњености услова за

извршење, па до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, а под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу, побијајући је у ставу првом и трећем изреке из свих законом прописаних разлога из члана 373 став 1 Закона о парничном поступку. Трошкове другостепеног поступка је одређено тражила.

Испитујући првостепену пресуду у побијаном делу у границама прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Апелациони суд је оценио да је жалба тужене неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Изрека првостепене пресуде је јасна, разумљива и не противречи сама себи и разлозима пресуде, као ни доказима који се налазе у спису и садржи јасне, потпуне и довољне разлоге о свим битним чињеницама, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу може испитати, па не стоје наводи из жалбе којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, парничне странке су, и то овде тужилац, као зајмодавац и тужена, као зајмопримац, дана 08.04.2019. године закључили уговор о зајму, који је оверен пред Јавним бележником ...УОП: П-2017/2019 дана 08.04.2019. године, те да је овим уговором зајмопримац узео, а зајмодавац дао зајам у износу од 472.000,00 динара (а што је представљало динарску противвредност од 4.000 евра), као и да је уговором предвиђено да је рок враћања зајма 08.07.2019. године и то без камате, а уколико иста не врати овај износ у року, зарачунаће се законска затезна камата, те су уговорне стране у самом уговору констатовале да се потписивањем уговора има сматрати да је зајмопримац примио новац у износу од 472.000,00 динара. Тужена је била пријатељица мајке тужиоца, којој је хитно требао новац, те је тужилац, с обзиром да је имао новац, истој позајмио са роком враћања од 3 месеца, односно до дана 08.07.2019. године, без камате, по истеку тог рока, парничне странке су продужиле рок враћања зајма за крај 2019. године, и након тога, иако ју је тужилац више пута звао на мобилни телефон, никада му се није јавила и овај дуг му никад није вратила. Тужена није регистрована у својству предузетника, нити члана или заступника неког привредног друштва.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је доносио ожалбену пресуду правилно применио материјално право садржано у одредбама члана 557 и 562 ЗОО, закључивши да је тужилац туженој позајмио износ од 472.000,00 динара по закљученом уговору од 08.04.2019. године, са роком враћања зајма од 3 месеца, до 08.07.2019. године, без камате, а да су накнадно договориле да рок враћања дуга се помери за крај 2019. године, због чега је обавеза тужене допсела са даном 01.01.2020. године, те се тај датум има узети као каматни почетак од када је тужена дужна да плати тужиоцу законску затезну камату, применом одредбе члана 277 став 1 и 324 ЗОО.

Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева, првостепени суд је потпуно утврдио изведеним доказима, које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП. Разлоге које је за свој чињенично-правни закључак дао првостепени суд у свему, као правилне и аргументоване, прихвата и овај суд, као другостепени, те одлуку посебно не образлаже, на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП.

Неосновани су жалбени наводи туженог да првостепени суд није исцрпео све правне могућности доставе тужбе туженој, те да у конкретној ситуацији кад иста није била саслушана пред судом, постоји могућност да је дуг у међувремену и вратила. Ово с разлога што је првостепени суд покушао доставу тужбе туженој на адресу из тужбе ..., која адреса је назначена и у уговору о зајму, и на којој адреси је тужена и даље пријављена, како то произилази из извештаја Правосудног информационог система, али се достава вратила као неуредна са знаком поштоноше да је прималац непознат на тој адреси, те је првостепени суд поновио доставу тужбе са поуком о правним последицама недавања одговора на тужбу преко судског достављача, који није успео да уредно уручи писмена туженој, те је првостепени суд преко ПУ за Град Београд, поново покушао доставу, те је суду достављен извештај да је достава покушана 27.07.2020. године на адресу ... туженој, али исту нису пронашли, јер врата од стана нико није отварао, те су обавили разговор са станаром из те зграде, који је изјавио да дуже времена тужену није видео, те је након тога првостепени суд у смислу члана 81 став 2 тачка 4 ЗПП туженој поставио привременог заступника из реда адвоката, о чему је обавестио и орган старатељства, а такође је првостепени суд од Агенције за привредне регистре прибавио извештај да према евиденцији тог регистра тужена није регистрована у својству предузетника, нити заступника, те је на овај начин, и по оцени овог суда, првостепени суд исцрпео све правне могућности ради личне доставе тужбе туженој.

Како тужена током поступка, а преко постављеног привременог заступника, који је штитио њена права и интересе у овој парници, није доказала да је позајмљени износ вратила тужиоцу, а на којој је био терет доказивања, сходно члану 228 у вези члана 231 ЗПП, то је правилно првостепени суд обавезао тужену да тужиоцу врати позајмљени износ од 472.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2020. године, а с обзиром да је у самом уговору предвиђено да ће у случају кашњења са враћањем зајма, зајмопримац платити и законску затезну камату.

Приликом одлучивања о основаности жалбе, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале жалбене наводе, али будући да не могу довести до другачије, за жалиоца повољније одлуке у овом поступку, није их посебно образлагао, сагласно члану 396 став 1 и 2 ЗПП.

Из изложених разлога првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке, применом одредбе члана 390 ЗПП.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка, садржана у ставу трећем изреке побијане пресуде, на основу члана 401 тачка 2 ЗПП, који су досуђени и одмерени правилном применом одредбе члана 153 и 154 ЗПП, као и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, важеће у време доношења одлуке, те Таксене тарифе као саставног дела Закона о судским таксама, важеће у време настанка таксене

обавезе.

С обзиром да тужена није успела у жалбеном поступку, донета је одлука као у ставу другом изреке ове пресуде, применом одредбе члана 165 став 2 у вези члана 153 ЗПП.

**Председник већа-судија
Радмила Радић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић